

gamle som unge, naar der er tilstrækkelig Aand og Talent til at optage Vuerne og til at styre Pennen.

Det næste Syn paa Fru Colletts Virksomhed maa af mig, til Trods for dens Rækkevidde, ske i en mere afkortet Form. Hun gaar fra nu af over til at sætte hele sin aandelige Magt og Evne paa Kvindesagens Fremme. Hvad hun herefter skriver, „I de lange Nætter“, „Fra de Stummes Lejr“ o. s. v., falder som Indlæg i den samme Sag.

Og ved dette fremkommer endnu et slaaende Bevis for, at alt, hvad hun gør, sker i Kraft af Karakteren; thi der er jo i Kvindesagens Fremme Træk, som hører hen under Personligheden, og dem har hun ikke berørt.

Men det er ogsaa det samme. Hun har sat sig et Maal, og hun er gaaet sin Bane frem med urokkelig Energi. Egentlig er det Kvinden i Forhold til Staten, som hun stærkest har betonet, og hun har heri slaaet Følge med Sagens kvindelige Forkæmpere i næsten alle Lande, i størst Lighed og i videst gaaende Krav dog med Amerika. Og her er jo det tilsigtede Maal: politisk Ligestillethed med Manden, opnaaet.

Det er ikke min Retning at følge Camilla Collett paa saa høj og dristig en Bane, men jeg kan derfor nok se hendes betydelige Fortjeneste af Sagen, og jeg kan beundre hendes aldrig forsagende Evne til at gaa paa; thi hun har ofte haft Modstand, og ikke altid høstet Tak.

Men Tak og Ære skylder man hende tilvisse baade i denne Kreds og i enhver Forening til Kvindesagens Fremme. Naar efterhaanden de unge vover sig ud paa den aabne Kampplads for samme Sag, vil det være af en uvurderlig Hjælp at kunne se hen paa Fru Colletts Slagfærdighed og hendes aldrig svigtende Tro paa Sagen.

Og hermed vil jeg slutte. Der kunde siges meget mer til Ros og Ære for Camilla Collett, men dertil vilde udkræves baade andre Evner og større Tidsomraade.

Men det kan komme. Hun staar jo endnu paa sin Post — sin Forpost her i Norden. Og naar jeg har kaldt hende en stærk Aand, da er jo Norden ikke saa arm paa stærke Aander, at ikke enhver kender Ordets Betydning, hvor det udtales med Sandhed.

Det kunde maaske synes, som Camilla Collett under Tidens Travlhed og hidsende Meninger blev glemt. Det ny buser jo paa, og det gamle staar stille. Men lad mig, som sidste Syn paa Sagen, vise Dem et Billede:

Der staar midt inde i Ungskovens Fylkning et Kæmpetræ. Toppen er visnet, men Stammen er urokkelig. Og Folket gaar og kommer, Stemninger skifter, og ingen lægger saa nøje Mærke til, hvad han ser. Men en vakker Dag ligger den gamle Stamme fældet af Tiden, og man standser forbavset over det Rumfang, den indtog — og den Tomhed, den efterlader.

## Fredsadressen

vokser som en Lavine. Det er, som kappedes man om at underskrive. Allerede nu er den underskrevet af 120,000 Mænd og

Kvinder, og i Bidrag paa 10 Øre og derover er der indkommet ca. 5,000 Kr. Da Fredsbureauet, København N., stadig faar Henvendelser om Adresser, vil man endnu i nogen Tid kunne faa Lejlighed til at underskrive.

Kun København staar tilbage, men det er vort Haab, at naar ogsaa den tager fat, da naar vi i Tal op over det dobbelte af, hvad i sin Tid Forsvarsadressen havde.

Selvfølge skal Adressen indsendes inden Rigsdagens Slutning, hvorfor Venner af Sagen bedes arbejde flittigt for at skaffe deres Bekendte Adressen i Hænde.

**Et nævneværdigt Eksempel.** Gaardejer Svanholm Nielsen ved Skørping i Jylland har alene i sin Egn skaffet 7,000 Underskrifter foruden 700 Kr. i Bidrag paa 10 Øre og derover.

## I Kolding

har der i disse Dage dannet sig en *Kvindelig Fremskridtsforening*, som tæller 72 Medlemmer.

Der har allerede i længere Tid fra Mænds Side været agiteret for Kvindesagen; men først i Vinter har Kvinderne selv faaet Mod til at organisere sig. Foreningens Maal er det samme som de andre Foreningers af samme Navn, at virke for at oplyse Kvinden om sociale og politiske Spørgsmaal og forbedre hendes Kaar.

Formanden er Johanne Christensen.

## Eugenie Schmidts Handelsskole i Odense

har i de 3 $\frac{1}{4}$  Aar, den har virket, uddannet mange unge Kvinder til Bogholdersker, hvoraf de aller fleste har opnaaet Plads straks, til — efter Beregningen for Kvindearbejde — respektabel Løn.

Hidtil har et Kursus varet 3 Maaneder, men fra Maj vil Skolen blive udvidet med flere Lærerkrafter og flere Fag, og den er derfor nu beregnet paa 6 Maaneder. — Sikkert vil dette vise sig at være formaals-tjenligt, thi jo fyldigere Uddannelse, jo større Dygtighed. Bestyrerinden har selv i mange Aar udfyldt en betroet Plads i en daværende stor Forretning, og saa vel hun som Skolen har Ry for Akkuratesse i Udførelsen af alle Arbejder.

Iøvrigt henvises til omstaaende Avertissement.

## Fra Skolen.

(Virkelig passeret.)

Børneskolens yngste Drengeklasse.

Emne: Samtale om Børnenes Klæder.

Lærerinden: Hvem har strikket eders Strømper?

Børnene: Det har min Moder, det har min Bedstemoder, det har min Søster o. s. v.

L. (spøgende): Saa er Pigerne jo dygtigere end I; de kan strikke, det kan I ikke.

Smaadrene vil ikke gaa ind herpaa. En lille Fyr ser meget spekulerende ud.

Pigerne kan strikke, det kan vi ikke. Er Pigerne virkelig dygtigere end vi? — Han vil ikke tro det. Han synes ikke, at det passer. Men hvordan klare det? — Aa, nu har han det! —

Han udbryder meget triumferende: „Ja, men vi er meget dygtigere til at slaas!“

A.

## Kvindelig Fremskridtsforening.

Mandag den 20. Februar holdt Hr. Folketingsmand J. K. Lauridsen under stærkt Bifald et livligt Foredrag om Emnet „Politik“. Taleren mente, at Politik var en Form, under hvilken Mennesket hævder sin Værdighed og træder frem med en vis Følelse af Selvstændighed. Men der hørte en særlig Udvikling til at kunne befatte sig med Politik.

For Hundrede Aar siden var det fastslaaet, at kun den mandlige Overklasse havde Forstand paa at styre Landet. At der den Gang kunde være Tale om, at Kvinden kunde befatte sig med Politik, var en faktisk Umulighed. Den samme Modstand, der i sin Tid gjorde sig gældende overfor Mellemlasserne, da disse forlangte mere Ret, viser sig nu ogsaa overfor Kvindens Krav om Medbestemmelsesret. Efter Talerens Mening burde man ikke hindre Kvinden i at være ligestillet med Manden. Man kunde ikke finde noget Argument mod at give Kvinden Ret som Menneske. De selv samme Fejl, som Kvinden har, har nemlig ogsaa Manden, og han har dog Valgret. Men skulde Kvinden have alle de Rettigheder, Manden har, saa maatte hun ogsaa tage imod saa vel det ubehagelige som det behagelige. Politik betyder kun en Omvæltning af Autoriteterne. Der- som Kvinden vilde rejse sig og forlange Valgret og Ret til at leve som Menneske, vilde det ske, men der vilde maaske hengaa 50 Aar, inden man naaede saa vidt. Taleren kunde ikke gaa med til, at det kun var den ugifte Kvinde, som skulde have Valgret, idet den gifte Kvinde var mere intelligent end den ugifte.

Fru Johanne Meyer takkede for det interessante Foredrag; men efter Fruens Mening vilde der ikke hengaa lang Tid, inden Kvinden fik Valgret. Da det imidlertid ikke hjalp, at Kvinden alene arbejdede hen dermod, maatte intelligente Mænd støtte Kvindesagen.

Hr. J. K. Lauridsen havde altid i Folketinget stemt til Gunst for Kvindernes Ret, og han vilde ogsaa vedblive dermed; men Kvinderne maatte naturligvis først og fremmest selv arbejde for deres Sag.

Endnu havde Frk. Andersen og Hr. Nielsen Ordet. Begge mente, at Kvinden ikke skal vente paa Mandens Hjælp; men selv arbejde hen paa at faa Valgret.

Mandagen den 27. Februar holder Foreningen Medlemsmøde, Skindergade 9, 1. Sal, hvor vigtige Ting angaaende Foreningens indre Anliggender vil blive forhandlede.

## Koketten.

Af Ernst Ahlgren.

(Fortsat.)

Mon det vilde have hjulpet hende om hun kunde have bevaret en evig Ungdom?